

РЕШЕНИЕ

№ 7501

гр. София, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА

при участието на секретаря НАТАША П. МЕРЕВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА Гражданско дело
№ 20221110150375 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл.411 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата 2440,74 лева, представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по договор за имуществена застраховка „Каско“ № 4704210100004616 за произлезли за автомобил марка „Киа“, рег. № СВ ... вреди, вследствие настъпило застрахователно събитие – ПТП от 03.02.2022г., в гр. София, в района на кръстовището на ул. „Орион“ и бул. „Царица Йоанна“, с включени ликвидационни разноски в размер на 25 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.09.2022г. до окончателното ѝ изплащане, както и за сумата в размер на 58,31 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 19.06.2022г. до 12.09.2022г.

Ищецът ЗЕАД „БУЛИСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ твърди, че на 03.02.2022г., в гр. София, в района на кръстовището на ул. „Орион“ и бул. „Царица Йоанна“ е реализирано ПТП, при което водачът на лек автомобил марка „Land Rover“, рег. № СВ ..., чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, е причинил противоправно и виновно щети на лек автомобил „Киа“, рег. № СВ ..., по отношение на който с ищеца е сключена имуществена застраховка. За настъпилото ПТП е съставен Протокол за ПТП. Ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер 2415,74 лева и е направил ликвидационни разноски в размер 25 лева. Връчил е покана на ответника за възстановяването на сумата, но плащане не последвало. Предвид това в настоящото производство ищецът претендира сумата от 2440,74 лева за заплатено застрахователно обезщетение, както и сумата 58,31 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 19.06.2022г. до 12.09.2022г. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът „Застрахователно Акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД в срока по чл.131 ГПК е депозирал отговор, в който оспорва предявените иски по основание и размер. Оспорва твърдението, че процесното ПТП е настъпило

по вина на застрахования при него водач. Излага съображения в насока спазване от страна на последния на разпоредбите на ЗДвП. Твърди, че спрямо водачът, управлявал застрахования при него автомобил процесното ПТП представлява случайно събитие, доколкото не е могъл и не е бил длъжен да предвиди, че водачът на лек автомобил „Киа“ с рег.№ № СВ ... при извършване на маневра десен завой, ще се престрои в грешна пътна лента. Оспорва представения двустранен констативен протокол при твърдения, че същият е частен свидетелстващ документ, респективно не разполага с обвързваща съда материална доказателствена сила за съдържащите се в него констатации. Излага съображения, че изключителна вина за настъпване на процесното ПТП има водачът, управлявал застрахования при ищеца автомобил, който при извършване на десен завой, не се е престоил е правилната пътна лента. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между твърдяните щети по автомобила и процесното събитие. Твърди, че платеното застрахователно обезщетение е завишено и неотговарящо на действително претърпените вреди. В допълнение посочва, че претендираните ликвидационни разноски също са в завишен размер. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства, направените от страните твърдения и възражения и приложимите нормативни разпоредби достигна до следните фактически и правни изводи:

Разпоредбата на [чл. 411 КЗ](#) регламентира правото на застрахователя, изплатил застрахователно обезщетение по имуществена застраховка, да встъпи в правата на застрахования срещу застрахователя на делинквента по застраховка "Гражданска отговорност", до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Основателността на предявения иск с правно основание [чл. 411 КЗ](#) е предпоставена от установяване кумулативното наличие на всички елементи от правопораждащия фактически състав, а именно: 1 наличие на валиден договор за имуществено застраховане, сключен между ищеца като застраховател и собственика на увредения в резултат на ПТП автомобил, 2 заплащане на застрахователното обезщетение от ищеца - застраховател на застрахования в изпълнение на сключения между тях договор, 3 виновно противоправно деяние на водач на МПС, от което в причинна връзка са настъпили конкретни щети по застрахованото при ищеца МПС, 4 наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка "Гражданска отговорност" между делинквента и ответника .

На основание чл. 153 ГПК като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване с доклада по делото са отделени следните обстоятелства с правно значение: наличие на валидно правоотношение по договор за имуществена застраховка „Каско“, обективирана в застрахователна полица №4704210100004616 от 01.11.2021г. между ищцовото дружество и собственика на увреденото МПС - „Киа“ с рег.№ № СВ ... към момента на реализиране на риска, наличие на валидно правоотношение по договор „Гражданска отговорност“ между ответното дружество и собственика на лек автомобил марка „Land Rover“, рег. № СВ ... към датата на ПТП, настъпването на ПТП на 03.02.2022г. в гр. София със сочените в исковата молба участници; изплащане от страна на ищцовото дружество на застрахователно обезщетение по процесната застраховка „Каско“ в сочения в исковата молба размер.

Спорно по делото е какъв е действителният механизъм на произшествието и какви вреди са причинени от него, по чия вина, както и каква е действителната

стойност на причинените вреди по лек автомобил „Киа“, с рег. № СВ ....

За изясняване механизма на ПТП по делото са събрани писмени доказателства – протокол за ПТП от 03.02.2022г., изслушани са свидетелски показания, както и е назначена по делото съдебно-автотехническа експертиза.

В представения двустранен констативен протокол за ПТП от 03.02.2022г., /лист 9/ е отразено, че на 03.02.2022г., около 13:40 ч., гр. София, на кръстовището на бул. „Царица Йоана“, водачът на застрахования при ответника л.а. „Land Rover“, рег. № СВ ... при извършване на маневра обратен завой, пресича траекторията на извършващия в същия момент десен завой от бул. „д-р Петър Дертлиев“ към бул. „Царица Йоана“ лек автомобил „Киа“ с рег. № СВ ..., при което му причинява имуществени щети по предна лява част и броня. Двустранният протокол за ПТП няма характер на официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК, поради което не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразения в него механизъм. Той се съставя от водачите на МПС и съдържа съгласувани изявления за знание за настъпили факти и обстоятелства, като тяхното съответствие с действителното фактическо положение подлежи на доказване на общо основание. Ето защо, съдът анализира удостоверените в схемата към протокола за ПТП обстоятелства относно механизма на настъпване на произшествието във връзка с останалите доказателства по делото – опис-заключение за вреди на МПС, показанията на свидетелите - водачи на участвалите в ПТП-то автомобили, както и заключението по съдебно-автотехническата експертиза.

Така описаният в двустранния констативен протокол механизъм на ПТП кореспондира със събраните по делото гласни доказателствени средства, посредством разпит на свид. Т. – управлявал л.а. „Киа“, с рег. № СВ .... При разпита си свидетелят сочи, че има спомен за настъпилото ПТП. Посочва, че се намирал със служебния автомобил на кръстовището на бул. „Орион“ и бул. „Царица Йоана“ и изчаквал на зелен светофар. Уточнява, че имало секции за десен завой, ляв завой, както и за направо. Свидетелства, че бил първа кола и на зелен светофар предприел маневра завой надясно, при което бил ударен от джип „Ландроувър“, който в същия момент правел неразрешен обратен завой. Излага, че поради скоростта си, джипът се доближил до него и настъпило съприкосновение между предна лява част на управлявания от Т. автомобил и средна дясна част на другия автомобил. В допълнение излага, че при извършване на маневрата не е предприемал смяна на лентите и се е движел в дясна такава. Посочва, че съставили протокол за ПТП, в който другият водач признал вината си. Съдът при преценка на показанията на свидетеля Т. по реда на чл.172 ГПК кредитира същите, т.к. са достоверни, последователни, житейски и правно логични, резултат от преки възприятия, като същите намират подкрепа от събраните по делото писмени доказателства, както и от приетата по делото САТЕ. Същевременно съдът намира, че показанията на другия свидетел – Д. Ц. не следва да бъдат кредитирани. Същият заявява при разпита си, че извършвал маневра завой наляво, при което другият водач го ударил в задната част съвсем леко като за управлявания от него автомобил „Ландроувър“ не са настъпили никакви щети. Посоченият от свидетеля механизъм в частта относно разположение на автомобилите и място на инициален контакт не кореспондира с изложеното от водача на увреденото МПС, както и изводите на вещото лице. В допълнение към това следва да се посочи, че свидетелят Ц. е заявил при разпита си в съдебно заседание, че съставеният протокол за ПТП съдържа негов подпис което обстоятелство, по мнение на настоящия състав представлява изразяване на съгласие в отразените в него обстоятелства относно местоположение на автомобилите и констатираните по тях вреди.

Горният извод за механизъм на настъпване на произшествието се потвърждава и

от приетото и неоспорено от страните по делото заключение на съдебна-автотехническа експертиза, съгласно което ПТП е настъпило при следния механизъм – на 03.02.2022г. около 13:40 часа лек автомобил л.а. „Land Rover“, рег. № СВ ... се движи по бул. „Царица Йоана“, с посока от бул. „Луи Пастър“ към тунел Люлин, като на кръстовището с бул. „д-р Петър Дертлиев“, водачът предприема маневра за обратен завой в посока бул. „Луи Пастър“, като в същото време и в същата посока - към бул. „Луи Пастър“ се движи водачът на л.а „Киа“, с рег. № СВ ..., който извършва десен завой от бул. „д-р Петър Дертлиев“. Експертът е посочил, че при маневрата обратен завой се пресичат траекториите на двете превозни средства и настъпва удар между тях, следствие на което са причинени отразените в описа на ищцовото дружество вреди по л.а „Киа“, с рег. № СВ .... В допълнение към това вещото лице е изяснило, че хоризонталната пътна маркировка в най-лява пътна лента по посока бул. „д-р Петър Дертлиев“ указва движение в посока наляво при разрешен светлинен сигнал. В тази насока дава изводи, че процесното ПТП е било предотвратимо по отношение на водача на л.а. „Land Rover“, рег. № СВ ..., в случай, че не беше предприел маневра обратен завой и съответно е изчакал преминаването на МПС-то застраховано при ищеца.

При така установения механизъм на ПТП, съдът намира, че водачът л.а. „Land Rover“, рег. № СВ ..., е предприел извършването на неразрешена маневра – обратен завой, при наличие на пътна маркировка, указваща на водача завой наляво, в който случай до удар не би се стигнало. Ето защо, следва да се приеме, че вина за произшествието има водачът на л.а. „Land Rover“, рег. № СВ ..., по отношение на който към момента на ПТП е налице застрахователен договор за застраховка "Гражданска отговорност", по който застраховател се явява ответникът. Същевременно неоснователно е наведено от ответника с отговора на исковата молба възражение, че по отношение на застрахованото при ответника МПС, произшествието представлява случайно деяние, доколкото водачът на увредения автомобил се е пристроил в съседна пътна лента. От събраните по делото доказателства - показанията на свидетеля Т., както и САТЕ се установи, че водачът при извършване на маневра десен завой не е променял позицията на автомобила и лентата, в която се е движил, съответно не са установени конкретни действия на пострадалия, с които той обективно е допринесъл за вредоносния резултат, като е създал условия и е улеснил настъпването му.

Съобразно разпоредбата на [чл. 411, изр. 1 и 2 КЗ](#) в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Гражданска отговорност". Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Отговорният по [чл. 45 ЗЗД](#) дължи поправяне на действителните вреди – необходимите средства по средни пазарни цени за възстановяване на увреденото имущество в състоянието му отпреди деликта. Съгласно трайната съдебната практика, постановена по реда на касационния контрол – [решение № 52 от 08.07.2010 г.](#) по гр. д. № 652/2009 г. на ВКС, ТК, I ТО, при съдебно предявена претенция, съдът следва да определи застрахователното обезщетение единствено по действителната /средна пазарна/ стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, стига то да не е под минималните размери, установени в Методиката. При това делинквентът/застрахователят на неговата гражданска

отговорност дължи обезщетение за действителните вреди без да се отчита овехтяване. Действително деликтната отговорност е насочена към обезщетяване на негативния интерес /увреденото лице да бъде поставено в състоянието преди деликта/, но за постигане на тази цел на увреденото лице не следва да се вменява в тежест възстановяването на вредите с овехтени части /в някои случаи това би било и невъзможно предвид спецификата на увредената част/, поради което обезщетението следва да е в размер, необходим за възстановяване на вещта, като делинквентът/застрахователят на гражданската му отговорност понесе и отговорността за влягането на нови части при отстраняване на щетите. В този смисъл съдът споделя мотивите към т. 6, б. "б" от Постановление № 7/1978 г. на Пленума на ВС /съгласно които при обезщетяване по реда на деликтната отговорност за вложените нови части не се взема предвид изхабяването на вещта/. С оглед изложеното при определяне на действителния размер на щетите, съдът кредитира изцяло приетото и неоспорено от страните заключение на САТЕ, съгласно което стойността, необходима за възстановяване на л.а „Киа“, с рег. № СВ ... е в размер на 2415,74 лева. Вещното лице е посочило, че щетите по лекия автомобил се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото на 03.02.2022г. произшествие в гр. София.

Обемът на регресното вземане се определя от по-малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното застрахователно плащане. Страните не спорят, а и от представеното преводно нареждане от 18.03.2022г. се установява, че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение на извършилия ремонта сервиз в размер на 2415,74 лева, към което следва да бъдат прибавени и обичайните ликвидационни разноси в размер 25 лева, чийто размер се явява обективно обоснован, без да е необходимо да се доказва плащането им. Ето защо и с оглед обстоятелството, че ответникът е застраховател на гражданската отговорност на делинквента съдът намира, че в полза на ищеца е възникнало регресно вземане спрямо ответника за сумата 2440,74 лева. По така изложените съображения предявеният иск за същата сума следва да бъде уважен изцяло, ведно със законната лихва, считано от предявяването му – 13.09.2022г.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Вземането за лихва има акцесорен характер и за дължимостта му следва да се установи както възникването на главния дълг, така и забава в погасяването на същия за процесния период. Съдът формира правни изводи за наличие на главен дълг.

Предвид нормата на [чл. 412 КЗ](#) застрахователят по договор за застраховка "Гражданска отговорност" е длъжен в 30-дневен срок от отправена му регресна претенция от застрахователя по имуществена застраховка с приложени всички относими към регреса документи да определи размера и изплати дължимото по регреса обезщетение. Видно от представеното по делото известие за доставяне, ответното дружество е получило преписката с доказателствата на 19.05.2022г. Срокът по чл. 412 КЗ е изтекъл на 18.06.2022г., а ответникът е изпаднал в забава за плащане от 19.06.2022г. Следователно за процесния период на забавата от 19.06.2022г. до 12.09.2022г. вкл., дължимата мораторна лихва съдът определя по реда на чл. 162 ГПК в размер на 58,31 лв., поради което искът предявен за същата следва да се уважи изцяло.

По разностите:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноси има ищецът. Дължимите разноси, направени в производството са в общ размер на 777,63

лева, представляващи заплатена държавна такса, депозит за САТЕ, депозит за свидетел, както и адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователно Акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г.М. Димитров“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗЕАД „Булстард Виена Иншурънс Груп“, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Позитано“ № 5, на основание чл. 411, ал.1 КЗ сумата **2440,74 лева**, представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по договор за имуществена застраховка „Каско“ № 4704210100004616 за произлезли за автомобил марка „Киа“, рег. № СВ ... вреди, вследствие настъпило застрахователно събитие – ПТП от 03.02.2022г., в гр. София, в района на кръстовището на ул. „Орион“ и бул. „Царица Йоанна“, с включени ликвидационни разноски в размер на 25 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.09.2022г. до окончателното ѝ изплащане, както и на основание чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата в размер на **58,31 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 19.06.2022г. до 12.09.2022г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Застрахователно Акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г.М. Димитров“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗЕАД „Булстард Виена Иншурънс Груп“, ЕИК 0006942856, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Позитано“ № 5, сумата **777,63 лева**, представляваща сторени разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____